

מזמור - "אשרי יושבי..."

"אשרי יושבי ביתך" - מאושרים אלו שיושבים כל הזמן בבית ה'.

"עוד יהללך סלה" - הם מהללים את ה' עד אין קץ.

"אשרי העם שככה לו" - מאושר העם שבחר בה' לאלוקים ולמנהיג.

• המזמור מסודר לפי סדר אותיות הא'- ב' וכולו שירות ותשבחות לה', אנו משבחים את ה' מ: א'-ת' וזוכים לשפע וברכה מ: א'-ת'

ומי שמדלג או מחסיר אפילו אות אחת, מחסיר מהשפעת ה' עליו.

"ארומימך אלוקי המלך" - אתה הקב"ה כבר מרומם, אתה המנהיג שלנו.

"ואברכה שמך לעולם..." אני אברך אותך לעולמים.

"בכל יום אברכך" - בעוה"ז. "ואהללה שמך לעולם..." - לעולם הבא.

"גדול ה'..." - ה' גדול.

"ולגדולתו אין חקר" - את גדולת ה' אי אפשר לחקור ולהבין.

"דור לדור ישבח מעשיך..." - הדור המבוגר יספר לדור הבא אחריו את הניסים שראו שה' עושה איתם.

"וגבורותיך יגידו" - הניסים והגבורות יעידו על גדולת ה'.

"הדר כבוד הודך" - אני אספר על ההדר והגבורה שלך.

"ודברי נפלאותיך אשיחה" - אני אספר על הנפלאות שלך.

"ועוז נוראותיך יאמרו" - "עוז" - כוח- הדברים הנוראים והחזקים יאמרו על גדולתך.

"וגדולתך אספרנה" - אני אספר את הגדולה שלך.

"זכר רב טובך יביעו" - את הטוב שלך תמיד יביעו ויספרו. "יביעו" - כמו מעיין נובע תמיד יספרו.

"וצדקתך ירננו" - בקול רם יספרו על צדקות ה'.

"חנן ורחום ה'" - "חנן" - מלשון מתנת חנים, שה' נותן מתנות חנים- גם לאדם שלא מגיע לו- ה' נותן לו בחנים.

"ורחום ה'" - ה' מרחם ונותן לכולם.

"ארך אפיים" - ה' מאריך אפו ומחכה לחוטאים שישובו בתשובה.

"ארך אפיים" - לרשעים: 1. על זה שמעלו בתפקידם ולא עושים רצונו.

2. בגלל שנאתם לצדיקים.

"וגדול חסד" - חסדים גדולים באיכות- שמועילים לאדם, ובכמות- שהאדם צריך.

"טוב ה' לכל..." - ה' טוב לכולם לא כמו מלך בשר-ודם.

"ורחמיו על כל מעשיו" - הרחמים של ה' הם על כל מעשי ידיו, גם על הבריות הקטנות ביותר.

אולם, לנו קשה לראות את הטוב והחסד שה' משפיע עלינו. מדוע?

1) אנו רודפים אחרי תענוגות העולם הזה ולא מתבוננים בטובות שאנו מקבלים מה'.

2) התרגלנו לקבל טובות.

3) כל מה שקורה- הכול לטובתנו ולנו יש 'צמצום בראייה'.

"יודוך ה' כל מעשיך" - כל מעשי ה' יודו וישבחו את ה'.

"וחסדיך יברוך"- החסידים אלו הצדיקים -יברכו את ה'.

"כבוד מלכותך יאמרו"- כשמברכים ברכה אומרים: "ברוך...אלוקינו מלך העולם..."- אנו מזכירים את מלכות ה'.

"וגבורתך ידברו"- הגבורות והניסים יגידו לבני האדם על גדלות ה'.

"להודיע לבני אדם גבורותיו..."- אנו מעידים על גבורת ה' ע"י קידוש שם שמיים (כמו הליכה בצניעות).

"מלכותך מלכות כל עולמים"- מלכות= מלך ברצון, עמ"י בוחרים בה' למלך והוא מולך עלינו לעולמים.

"וממשלתך בכל דור ודור"- ממשלה= לא ברצון, שה' מושל על הגויים ללא רצונם עד שיגיע המשיח והם יכרתו מן העולם.

• מיד אחרי האות מ' צריכה להופיע האות נ', דוד המלך השמיט אותה כיוון שראה ברוח הקודש את הפס': "נפלה וקם תוסיף קום... ישראל", אולם הזכיר זאת ע"י הפס' הבא:

"סומך ה' לכל הנופלים"- רק ה' יסמוך את הנופלים.

"סומך ה'" - כל התקדמות רוחנית או גשמית- הכול מה'.

"וזוקף לכל הכפופים"- כל הכפופים מקושי הגלות, ה' יזקוף אותם ויוליך אותם לארץ ישראל בבוא הגאולה.

"עיני כל אליך ישברו"- עיני כל הנבראים פונים אל ה' ומקווים אליו.

"ואתה נותן להם..."- בפס' הקודם כתוב: "סומך ה'" - בלשון נסתר, וכאן: "ואתה"- בלשון נוכח, כיוון שמפתח הפרנסה נמצא בידי ה' ורק הוא זה ששולח פרנסה לאדם.

"ואתה נותן להם את אוכלם בעיתו"- היה צריך להיות כתוב: "ואתה... להם... אוכלם בעיתם"- בלשון רבים, וכתב בלשון יחיד כיוון שלכל מין ומין ה' נותן לו את מזונו בזמן שהוא צריך ויוצא שכל אחד מקבל מזונו בזמן אחר.

"פותח את ידך"- גם כן בלשון נוכח, המראה שפרנסה רק מה' יתברך והוא מחליט כמה לתת ולמי לתת.

"ידך"- 2 ידיים- יד ימין לטובים, לצדיקים, ויד שמאל לרשעים, לחוטאים. ה' מחייה את כולם.

"ומשביע לכל חי רצון"- הקב"ה משביע את כולם.

• כתוב בגמרא: "כל האומר את המזמור ג' פעמים ביום, מובטח לו שהוא בן העולם הבא", זאת כיון שהפרק מסודר לפי סדר הא'-ב' וכולו שבח - כתוב בפס' שה' נותן מזון ופרנסה "לכל חי"- לכולם זה שבח מאוד גדול לה' יתברך.

"רצון"- ה' משביע את רצונו של האדם אפילו מאוכל מועט האדם יהיה שבע- אם ה' ישביע רצונו.

"צדיק ה' בכל דרכיו"- בכל הדרכים שנוהג עם בני אדם, הצדק עימו.

"וחסיד בכל מעשיו"- הכול לפני משורת הדין.

"קרוב ה' לכל קוראיו"- ה' קרוב אלינו ושומע, לא כמו מלך בשר-ודם שרחוק ואינו יכול להושיע לקוראיו.

"לכל קוראיו"- לכולם בלי הבדלים, בתנאי ש:

"לכל אשר יקראוהו באמת"- שיקראו לו באמת.

"רצון יראיו יעשה..."- ה' יודע בדיוק מה טוב לאדם, ולכן:

"ואת שועתם ישמע"- את התפילה ה' תמיד שומע. אולם, "ויושיעם"- ה' מושיע את האדם לפי מה שיהיה לו טוב.

"שומר ה' את כל אוהביו"- "אוהביו"- אלו הצדיקים שה' שומר להם את שכרם לעולם הבא.

לעומתם: "ואת כל הרשעים ישמיד"- את הרשעים ה' משמיד בעולם הבא- הוא נותן להם את שכרם בעולם הזה, כדי שלא ימשיכו לעולם הבא.

"תהילת ה' ידבר פי"- תכלית עמ"י- להודות ולשבח את ה' ולהרבות כבוד שמיים.

דוד אומר: אם אני ידבר ויפתח את פי אז כולם:

"ויברך כל בשר שם קודשו"- כולם יתחילו לשבח את ה'.

"ואנחנו נברך... מעתה ועד עולם"- גם בעולם הזה וגם בעולם הבא, כמו מי שקורא את הפרק 3 פעמים ביום, שזוכה לעולם הבא ושם יהלל וישבח את ה'.

"הללויה"- זהו ההילול הגדול מכולם שכלול בו גם הללו" = "הללו", "י-ה"- שם ה'.

יהי רצון, שנזכה לביאת המשיח במהרה בימינו ותמיד נחיה באמונה שהכול מה' יתברך.

.2